

3. Напишете нѣколько прѣдложенія съ сѫществ. имени въ разны падежи.

§ 116.

За склонение-то.

Измѣненіе-то на сѫществителны-тѣ имена по падежи ся нарича склоненіе. Напримѣръ:

	Число ед. им. человѣкъ.
Человѣкъ е тварь разумна	
Богъ е далъ человѣку разумъ	дат. человѣку.
Повыкайте оногова человѣка	вин. человѣка.
Послушай, человѣче добрый	зв. человѣче.
	Число мн. им. человѣцы.
Всички-тѣ человѣци сѫ отъ Адама	
Богъ е далъ на человѣцы-тѣ (человѣкомъ) разумъ	дат. на человѣцы-тѣ.
Повыкайте оныя человѣци	вин. человѣци.
Послушайте, человѣци добры	зв. человѣци.

§ 117.

Какво быва именителны-та падежъ въ прѣдложение-то?

1. Въ това прѣдложение: *дъца-та играѫтъ*, именителны-та падежъ: *дъца-та*, е подлежаще.

Въ това прѣдложение: *сребро-то е металъ*, именителны-та падежъ: *металъ*, е сказуемо.

Именителны-та падежъ быва въ прѣдложение-то:

- 1) подлежаще,
- 2) сказуемо.

Крокодила-тѣ е твърдѣ голѣмъ, страшенъ гушеръ. — Моруна-та, пестрѣва-та, мрѣна-та, сома-тѣ сѫ рыбы. — Мухы-тѣ и пеперуды-тѣ сѫ насѣкомы.

3. Напишете нѣколько прѣдложенія, въ които сѫщ. имя въ имен. пад. да бѫде: 1) подлежаще, 2) сказуемо.